

РЕШЕНИЕ

№ 3036

гр. София, 05.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в публично заседание на 08.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова и при участието на прокурора ИЛИЕВ, като разгледа дело номер **4943** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Р. Г. С. предявява иск с правно основание чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди срещу Министерството на правосъдието. Твърдят се неимуществени вреди в размер на 150 000 лв. ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, резултат от бездействието на длъжностни лица от министерството. Претенцията е обоснована с непредприемането на мерки за налагане на дисциплинарно наказание „лишаване от право да упражнява дейност” на частен съдебен изпълнител поради незаконност на негови изпълнителни действия.

Ответникът отрича основателността на исковата молба.

Прокурорът дава заключение за неоснователност и недоказаност на иска.

По допустимостта на производството се е произнесъл ВАС с Определение № 14328/07.11.2011 г. по адм. дело № 13975/2011 г.

Разгледан по същество, искът е неоснователен.

1. Основен елемент от фактическия състав на отговорността по ЗОДОВ е наличието на незаконосъобразен акт, действие или бездействие на органи и длъжностни лица, принадлежащи към държавната администрация, при или по повод на административна дейност. Неиздаването на акт за налагане на дисциплинарно наказание на частен съдебен изпълнител не представлява неизпълнение на задължение за фактическо действие по смисъла на чл. 256 от АПК, с чиято незаконосъобразност (подлежаща на преюдициален контрол по чл. 204, ал. 4 от АПК) да се свърже настъпването на вреди.

Дисциплинарната отговорност на ЧСИ се реализира с решение на нарочен дисциплинарен състав – чл. 72, ал. 3 във връзка с чл. 70, ал. 4 от Закона за частните съдебни изпълнители, т.е. волеизявлението на дисциплинарния орган е правно, а не фактическо действие.

2. Извън понятието за бездействие по смисъла на чл. 256 от АПК, непроизнасянето на административен орган, приравнено на административен акт – чл. 21, ал. 1 предл. посл. от АПК, би могло да породи основание за защита по чл. 1 от ЗОДОВ единствено след неговата отмяна по надлежния административен или съдебен ред. Инициативата за образуване на дисциплинарно производство срещу съдебен изпълнител принадлежи на министъра на правосъдието или на Съвета на камарата на ЧСИ – чл. 70, ал. 1, изр. 1-во от ЗЧСИ, не и на трети физически или юридически лица. Преценката относно наличието на предпоставките да се направи искане за образуване на производството е от служебен характер и не подлежи на съдебна проверка. При липсата на правен способ компетентните органи да бъдат задължени да образуват дисциплинарно производство, по хипотеза е изключена и възможността неупражняването на правомощието по налагане на дисциплинарно наказание да бъде правопораждащ юридически факт на твърдените неимуществени вреди. Според чл. 74, ал. 2 от ЗЧСИ държавата не отговаря за действията на частния съдебен изпълнител, а по аргумент от ал. 1 на нормата евентуална имуществена отговорност за неправомерно причинени вреди при изпълнение на дейността му може да се търси по общия исков ред.

Изложените съображения мотивират съда да отхвърли иска. При недоказаност на исковата претенция по основание е безпредметно обсъждането на въпросите относно вида и размера на твърдените вреди.

Воден от горното, Административен съд – София-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска на Р. Г. С. срещу Министерството на правосъдието, с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ във връзка с чл. 203-207 от АПК, за обезщетение за неимуществени вреди в размер на 150 000 лв. ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, произтичащи от бездействието на длъжностни лица от министерството, изразено с непредприемането на мерки за налагане на дисциплинарно наказание „лишаване от право да упражнява дейност” на частен съдебен изпълнител поради незаконност на негови изпълнителни действия.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: